

OBSAH

<i> Veselí město Veselí trádlo, feld a vstal.</i> — A tím Prostřední Veselí napadlo, že jde pojetí do Prahy a ani jsem nepostrádám, že jsem zde už jenom na nádraží. Protože i tady se nám kdo — To se vš. že kdo třikrát jeme a pínýma puzerna.	
<i> Ovšem, marné sláva, pokračoval náš tříkrát třikrát Praha,</i> — kdybychom pokračovali dálší tempo dál, tak nám jede za chvíli věterní rychlíck zpátky a každý by nám mohl klidně říct, jak se říká, že jeme ji všechny směrovány do	
<i>Jak nám město Veselí provolalo tříkrát sláva</i>	/7
<i>Vzpoura v přírodopisném kabinetu</i>	/12
<i>Případ našeho školníka vynálezce</i>	/18
<i>Tajemství Lojzy Kudláčka, školníka vynálezce</i>	/23
<i>Tajemství naší staré paní Blažkové</i>	/30
<i>Jak se ve Veselí nafukovali dva cizinci</i>	/35
<i>Jak jsme přepravovali dvojčata po telefonu</i>	/42
<i>Jak Ivana Melicharová dosáhla klidně až na druhý konec města</i>	/46
<i>Jak jsme vyráběli skoro zadarmo pětikoruny a jak Lojzovi Kudláčkovi lítali pečený holubi až do postele a do huby</i>	/51

<i>Jak jsme dobyli písečnou poušť u Vlkova, jedinou ve střední Evropě</i>	/57
<i>Jak jsme táhli na Prahu</i>	/67
<i>Poprask v rychlíkovém expresu</i>	/72
<i>Matěj Koloušek má nápad nad všechny nápady</i>	/76
<i>A kdepak se ta dítka naučila tak pěkně česky?</i>	/82
<i>Pepík Nováků a náčelník stanice zasahuje</i>	/90
<i>Nový svět a Matějova jízda na kompjútru</i>	/95
<i>Ach ten netvor mi ukradl mýho Lojzíčka</i>	/103
<i>Konečně Kristýnka Hrozinková a Kleopatr Novák</i>	/109
<i>Robert to nemá zkrátku lehký</i>	